

[Indenrigsministeren]

Jeg kan kun glæde mig til, at de tidligere regeringspartier, når sagen kommer til behandling i Finansudvalget, får mulighed for at stemme for den ansøgning, der er fremlagt, hvor den større beredvillighed så kan komme til udtryk.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 456

9) Til *indenrigsministeren* af:

John Vinther (KF):

»Agter ministeren at invitere bl.a. krigsfanger til Danmark, uden at dette drøftes med forligspartierne bag den oprindelige lov?«

Skriftlig begrundelse

De nuværende regeringspartier gjorde under KV-regeringen et meget stort nummer ud af, at alle tiltag på det udlændingepolitiske område – herunder også loven om indbydelse af særlige personer fra det tidligere Jugoslavien – skulle drøftes i følgegruppen.

John Vinther (KF):

Jeg vil godt bede ministeren om i forbindelse med denne besvarelse endnu en gang ganske kort – ja eller nej – at tage stilling til det foregående spørgsmål. Jeg synes, det er dybt pinligt, at ministeren tilsyneladende ikke er klar over, hvad ministerens eget parti har været med til at aftale. Jeg synes ikke, at det lover særlig godt for det videre samarbejde på dette område.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg skal besvare det spørgsmål, der er stillet, og sige, at som jeg nævnte i besvarelsen af det forrige spørgsmål, har Danmark direkte på grundlag af loven kun inviteret i alt 200 personer. Der er under den forrige regering afgivet et tilsagn over for FN's flygtningehøjkommissær, og i januar 1993 var 172 af disse personer kommet til landet. Det var måske også i den forbindelse rimeligt at sige, at 56 af dem var interneret i serbiske fangelejre og de resterende var deres allernærmeste familiemedlemmer.

Den nuværende regering har et ønske om, at Danmark skal modtage – som vi var inde på før – i alt 200 krigsfanger eller særlig nødstedte

med familier. Jeg skal ikke gentage den argumentation, vi var igennem for et øjeblik siden. Jeg skal måske endnu en gang præcisere, at det er denne nye invitationsrunde, der er fremsendt et aktstykke til Finansudvalget om.

Den politiske følgegruppe – som jeg går ud fra at hr. John Vinther sigter til med sit spørgsmål – blev nedsat i slutningen af sommeren 1992 med henblik på, at man skulle have et forum for nærmere drøftelser ved udarbejdelsen af forslaget til loven om midlertidig opholdstilladelse til personer fra det tidligere Jugoslavien. Jeg vil godt sige, at det er min opfattelse, at arbejdet i følgegruppen er gået godt, og at det har været nyttigt.

Som følge af den ressortomlægning, der skete i forbindelse med den nye regerings dannelse, hvor man jo flyttede hele udlændingområdet over til Indenrigsministeriet, har det imidlertid været naturligt at betragte Justitsministeriets følgegruppe som nedlagt. Det betyder dog ikke, at det arbejde, der pågik i den gamle følgegruppe, ikke kan fortsætte, og jeg har planer om at sammensætte en følgegruppe efter det valg, som de enkelte partier foretager af personer, der kan følge både det, der direkte har med udlændingeloven at gøre, og det, der har med asyl og immigration mere bredt, derunder også integrationen, at gøre.

John Vinther (KF):

Jeg kommer åbenbart i det videre samarbejde med ministeren enten til at vænne mig til, at ministeren ikke svarer, eller også må jeg vænne mig til, at jeg skal stille mine spørgsmål på en helt anden måde.

Den tidligere regering lagde megen vægt på, at man på dette område havde brede forlig bag sig, når man gjorde noget. På nøjagtig samme måde gjorde indenrigsministerens parti usandsynlig meget ud af, at der ikke måtte ske noget som helst på dette område, uden at det var blevet drøftet og aftalt mellem en bred vifte af partier.

Spørgsmålet er sådan set meget enkelt: Vil ministeren, forud for at der sker noget på dette område, invitere de øvrige partier, eller vil ministeren ikke? Og når ministeren nu siger, at ministeren agter at få nedsat en følgegruppe, hvorfor har man så ikke gjort det, inden man tilkendegav over for pressen, at man ville komme med et aktstykke?